

CO W DWÓJCE PISZCZY

miesięcznik Gimnazjum nr 2 w Elku

nr 7/2008

październik 2008/2009

Między nami belferkami

Wszelkie zabawne wpadki uczniów i nauczycieli prosimy zgłaszać do Oli Woźniak, Marty Szulgo i Patrycji Makowskiej z kl. 2a lub do p. M. Pieńkowskiej.

Nowy Testament napisali ewangelicy.

Z opisów obrazu Rembrandta „Powrót syna marnotrawnego”:

Jako wspaniały tatuś przebacza synu, który nie był najwspanialszym człowiekiem na świecie.

Młodszy syn ukazany jest klęcząco u stóp ojca.

Z twarzy bije przyznanie się do błędów. Stary człowiek wybacza synowi, który przetrwonął cały majątek.

Ludność na obrazie jest ubrana prosto, mają skromne odzienie.

Trwonął majątek otrzymany od ojca, obejmując go dłońmi.

Drugi plan namalowany jest ciemnymi barwami, iż malarz nie zwracał ku temu szczególnej uwagi. Mieszkańcy z tyłu mają niewyraźne twarze. Są to tylko lekkie zarysy ich dłoni, nóg, obuwia czy odzieży.

Ubiór syna świadczy o nędzy, jaką zastał poprzez utratę pieniędzy ojca. Postać syna prosi chlebobawcę o wybaczenie.

Postać z drugiego planu jest obojętna z powodu chłopca..

Pokłosie „Pieśni o Rolandzie”:

Swoimi czynami jego imię stało się sławne.

Walczył w wielu bitwach i je zwyciężał

Mimo walk, kraju i innych spraw był dobrym chrześcijaninem.

N: Proszę mi ten efekt kurnika wyciszyć!

N: Śmieją się jak blondynki w gromadzie.

N: Kwas siarkowy to gadzina przemyślna.

N: Ja tu kwitnę, a wy ledwo zdychacie.

N: Młodzianowskie mnożą się przez klonowanie.

N: A teraz śpiewamy „Wiwowiwowi”.

Uczniowie śpiewają.

N: Kurcze! Kto śpiewa „wibowit”?!

N: Dostajesz minusa z „wiedzy” za wredotę!

U: Co?!

N: Dostajesz drugiego minusa!

Dwójka sportem stoi.

Podczas wakacji nasi tegoroczni absolwenci błysnęli wielką formą sportową.

Cezary Samełko został wicemistrzem Europy w boksie, a **Kamil Olchanowski** - mistrzem województwa w kolarstwie przełajowym. To wyzwanie dla nas.

Żegnajcie, mundurki!

W naszym gimnazjum nie będzie mundurków – zgodnie postanowili rodzice, nauczyciele i najbardziej zainteresowani, czyli uczniowie. Pamiętajcie jednak, że strój ma być czysty, estetyczny, niewyzywający, makijaż – dyskretny, obuwie – z jasną podeszwą, a biżuteria – niewielkich rozmiarów (chodzi o bezpieczeństwo waszych uszu). No i w szkole zdecydowanie rezygnujemy z wszelkich ozdób w języku, nosie, itp. Jednym słowem – należy się wykazać dobrym smakiem.

Sala informatyczna z prawdziwego zdarzenia!

Nowa lokalizacja, nowy sprzęt, nowa jakość! Teraz zajęcia z informatyki odbywają się w zupełnie innych warunkach. Jest ciszej, przestronniej (delikatnie mówiąc) i przede wszystkim nowocześniej. Kiedy wakacje trwały w najlepsze, p. Skibicki urządził nową pracownię. Jak to zawsze w historii ludzkości: „Ktoś nie śpi, żeby spać mógł ktoś”. Nic dziwnego, że w Dniu Nauczyciela p. Marek otrzymał nagrodę Prezydenta Miasta.

Co sądzą uczniowie o nowej pracowni informatycznej?

U1: Są w niej nowe komputery, w których wykorzystywana jest nowa technologia.

U2: Pracownia jest bardzo estetyczna. Wszystko jest nowe.

U3: Jest dobrze wyposażona, ale nie możemy jeszcze nic powiedzieć o komputerach, bo nie mieliśmy informatyki. Wiemy tylko, że są nowe i czarne.

U4: Jak na razie komputerów jest za mało na naszą grupę, ale podobno ma być ich więcej.

U5: Jest dobrze zorganizowana, komputery są bardzo dobrej klasy. W sali jest dużo przestrzeni i dobre oświetlenie.

Wielki sukces w etapie centralnym!

Karol Tymiński z kl. 2a zajął 2. miejsce w kraju w konkursie MEN-u „W Polsce bije serce świata (N. Davis) – a czy Twoje serce bije dla Polski? Karol napisał pracę historyczno-literacką (opiekun M. Pieńkowska), w której zaprezentował losy swojej rodziny. Korzystał z dokumentów rodzinnych, w swoich poszukiwaniach dotarł do materiałów sprzed trzystu lat. Dużo miejsca poświęcił historii XX w., zwłaszcza postaci Inki, swojej osiemnastoletniej wówczas cioci sanitariuszki zamordowanej przez UB. Pracę Karola bardzo zainteresowano się w redakcji „Gazety Olsztyńskiej”. Ukazała się w numerze z dn. 26 września, wraz z archiwalnymi fotografiami i zdjęciem samego autora.

Opis obrazu „Powrót syna marnotrawnego”

Obraz „Powrót syna marnotrawnego”, podobnie jak przypowieść wg Ewangelii św. Łukasza, ma ukryte znaczenie, niosące głęboką naukę. Rembrandt świetnie ukazał to, co najważniejsze: przebaczenie i dobroć bliźniego.

Już na pierwszy rzut oka widać, że ojciec i syn są wyróżnieni spośród stojącej obok służby. Ojciec przedstawiony jest jako stary i lekko przygarbiony człowiek. Przemawia przez niego miłość do klęczącego i błagającego o przebaczenie syna. Trzyma ręce na plecach grzesznika, któremu odpuszcza winy i cieszy się, że odnalazł właściwą drogę. Warto przypomnieć tu słowa, wypowiedziane do drugiego syna:

„ Dziecko, ty zawsze jesteś przy mnie, i wszystko moje do ciebie należy. A trzeba się weselić i cieszyć z tego, że ten brat twój był umarły, a znów ożył; był zaginiony, a odnalazł się. ”

Mówiąc o ukrytym znaczeniu, miałem na myśli charakterystycznie padające światło. Najjaśniejsze są dłonie i głowa ojca. I tu pojawia się płynąca z tego siedemnastowiecznego dzieła nauka. Człowiek jest w stanie okazać ogromne miłosierdzie. Bez względu na to, co ktoś uczynił, trzeba starać się przebaczyć.

Bardzo istotna oprócz kontrastowego ustawienia postaci (widoczni na pierwszym planie ojciec i syn oraz tonące w mroku pozostałe osoby) jest również tonacja barw: ciepłych, przytłumionych, z brązu, szarości oraz zgaszonej czerwieni jasną plamą wyłania się to, co najistotniejsze: pochylona głowa marnotrawnego syna i we wszechogarniającym geście przebaczenia ręce starca.

Uważam, że najlepszym sposobem, aby zrozumieć ten obraz, jest przeczytanie przypowieści o synu marnotrawnym i zastanowienie się nad tym, że zawsze warto przebaczać i okazywać miłosierdzie bliźniemu.

Marek Cierpicki, klasa II „a”

Gdy droga staje się wierszem...

Czy myślałeś kiedyś, jak zbudować drogę?

Nie polną, usianą mnóstwem kwiatów,

Nie szarą szosę, po której bez celu pędzą samochody,

Nie autostradę wołającą przydrożnymi krzyżami,

Ale swoją drogę,

Tę, której bez zastanowienia będziesz mógł zaufać,

Tę, na której obierzesz cel,

Tę z kwiatami we wszystkich kolorach tęczy.

Nie bój się, że w czasie wędrówki coś ci nie wyjdzie,

Bo człowiek, który nigdy nie popełnił błędu,

Nigdy nie poznał życia.

Dbaj o swoją drogę,

Aby zawsze miała sens.

Życie jest podróżą,

Więc nie wlec się... tańcz!

Martyna Sulewska kl. IIa

Droga w deszczu

Pamiętasz tę noc

Deszcz też się śmiał perliście

Kiedy chmury się urwały

Nie wiem tylko

A my szczęśliwi

Z nami czy z nas

Jak gdyby nigdy nic

Śmiejąc się głośno

My

Biegliśmy w deszczu

Głupi szczęśliwcy

Śmiejąc się za wszystkich

Bo szczęścia też czasem chodzą parami

Którzy nie umieją się już śmiać

My biegnący drogą

W strugach deszczu

Ola Dudanowicz IIa

Niby nic

Szłam do babci drogą
Zwykłą wiejską drogą
Nie było w niej nic nadzwyczajnego
A jednak
Za każdym drzewem
Za każdym płotem
Ukrywały się wspomnienia
Wiatr niósł ze sobą zapach dzieciństwa
Liście szumiały o babcinej szarlotce
A niebo uśmiechało się do mnie
Chciałabym aby ta droga
Ciągnęła się w nieskończoność
Trwała wiecznie

Agnieszka Grygo IIa

Droga

Jest długa lub krótka
Często na niej błądзимy
Lub się odnajdujemy
Kręta lub prosta
Z kamieniami lub bez
Z betonu bądź piasku
Często nią przechodzimy
Albo przejeżdżamy
Jest naszym wyborem
Ścieżką dobra lub zła

Marlena Wszeborowska IIe

Droga

Kręta trudna wyboista
szybka prosta i równa
pojazdy piękne i silne
rozklekotane wiekiem
Na końcu
Nie będzie ważne
kto czym jeździł
lecz jakim był kierowcą

Kuba Balcerek IIe

Życie szkolnego dziennikarza jest bardzo trudne.

U: Możemy z panem przeprowadzić wywiad do gazetki szkolnej?

N: Ale co?

U: Wywiad... czy możemy z panem przeprowadzić?

N: Pogięło was?

U: Nie pogięło nas! Chcemy z panem przeprowadzić wywiad do gazetki szkolnej.

N: chyba was Bóg opuścił.

U: Nie opuścił nas, jesteśmy wierzące.

N: Naprawdę Bóg was opuścił!

U: dobrze, a więc poczekamy, aż wróci.

NASZE SUKCESY

Najlepsze w recytacji...

Kamila Mroziowska wygrała III Powiatowy Konkurs Recytatorski „Anioły do mnie wysyłaj”, zaś **Agnieszka Grygo** zajęła 2. miejsce. Uczennice z kl. 2a przygotowała M. Pieńkowska.

I z wiedzy o lesie...

Nasza szkoła wzięła udział w konkursie „ Las w życiu społeczeństwa”. W etapie powiatowym uczestniczyło 21 osób, 2 z nich kwalifikowały się do etapu regionalnego. Wyobraźcie sobie, że zwyciężczyniami zostały **Marta Szulgo i Marta Sobczak z kl. 2a** (przyg. p. E. Labuda). W nagrodę dziewczyny 16-17 października jadą na dwudniową wycieczkę edukacyjną, połączoną z rozegraniem finału konkursu. Na nagrody w finale organizatorzy przeznaczycyli 5000 zł. Powodzenia!